

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

E praznic de Duh Sfânt în cer și pe pământ, și e măreață această zi. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt umple de cuvânt masa de praznic și împarte poporului adunat cu Domnul la masă aici.

O, cu Domnul la masă stai, popor venit la izvorul Meu de cuvânt! Eu sunt cuvântul Tatălui, căci cuvântul gurii Mele trece din Tatăl prin Mine și se face el Duhul Sfânt Mângâietorul, Duhul slavei Domnului.

Pace ție, popor plin de dor, care te strângi la izvorul cuvântului Meu! Te întâmpin în prag cu îmbrățișare de cuvânt. Văzduhul tot e plin de slava Mea, pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii. Toată slava Mea este cu tine aici, în zi de sărbătoare de Rusalii. Se poartă între cer și pământ puterile cerești cu toate oștirile lor, și e tot o slavă văzduhul, iar Eu cu tine la masă petrec, și Mă mângâi cu tine când îți văd dorul cum te mână să vii lângă slava Mea cu poporul cuvântului Meu, cu cei cu care-Mi port venirea și multa ei trudă și lucrare, căci slava cerească are multă lucrare, multă facere de zidit acolo unde ea lucrează și întemeiază zidirea ei, care-și va arăta apoi fața.

O, te înfășor în Duhul Sfânt Mângâietorul, popor trudit pentru slava Mea, căci te-am așezat să-Mi gătești ziua de praznic de Duh Sfânt ca să stăm la masă cu poporul cel adunat la izvor. Mi-a fost tare milă de tine, căci vremea a fost cu ploaie și cu frig, iar de lucrat au fost multe și cu strâmtorare. Te-am povățuit din timp să ceri din cer vreme prielnică pentru praznic sfânt în ziua aceasta, căci stihiiile cerului s-au întors împotriva pământului din pricina oamenilor de pe el, iar Eu jalea celor din cer o văd câtă este, și toate plâng în fel și chip cu jale, căci omul nu-L iubește pe Dumnezeu Ziditorul, ci iubește păcatul din care el și-a făcut dumnezeu ca să i se închine și ca să-L uite pe adevăratul și pe Unul Dumnezeu Tatăl, Cel ce Se slăvește în Fiul prin Duhul Sfânt Mângâietorul, Cel trimis de Mine peste ucenicii Mei acum două mii de ani, după ce Eu i-am lăsat pe pământ și M-am dus lângă Tatăl, unde-Mi este statul.

O, Tată scump al Meu, Tată Savaot, slăvește-Te în Fiul Tău, Tată, ca să știe lumea că Tu M-ai trimis! Adu-le oamenilor aminte de venirea Mea cea de-a doua, pe care îngerii au vestit-o că va veni, și au arătat-o acum două mii de ani prin cuvântul lor spus peste ucenicii Mei în ziua înălțării Mele iarăși lângă Tine, Tată scump, iar Eu, iată, vin așa cum M-am și suit. Vin, și pe nori de slavă stau, iar ei Mă acoperă în taină și-Mi lasă doar cuvântul să Mi se audă, căci Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul Tău, Tată. În mijlocul poporului Tău și al Meu Îți mângâi ființa și Mă mângâi mângâindu-Te, o, Tată scump, căci Duhul Sfânt Mângâietorul este nedespărțirea dintre Noi, Tată. Amin.

— *E sărbătoare cu slavă multă în ziua aceasta, o, Fiule scump al Meu, căci Treimea dumnezeirii Noastre S-a mărturisit cu putere și cu slavă în a cincizecea zi după învierea Ta dintre cei morți, și s-au coborât în ziua aceea limbi de Duh Sfânt peste ucenicii Tăi cei mărturisitori, și care au fost mărturisiți ai Tăi de către Însuși Duhul Sfânt peste ei, după cum Tu le-ai promis lor în ziua când Te-ai suit la Mine de lângă ei cu trupul Tău cel înviat.*

Sărutăm țara venirii Tale, aplecându-Ne fruntea la pământ în grădinile binecuvântării cea de la sfârșit de timp pentru venirea Ta iarăși între oameni cuvânt și dor de Duh Sfânt, Fiule Mântuitor. Iată, ai popor de ucenici și-i hrănești mereu pe ei din gura Ta, iar ei Îți slujesc slava, căci slava Ta cu ei este cuvântul Tău de peste ei, și cu care Tu Te reversești peste pământ.

Aplecăm fruntea în fața poporului adunat la izvor la praznicul lui Dumnezeu Cel întreit numit: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Îi învățăm pe ei iubirea de Dumnezeu, nelipsită de duhul temerii de Dumnezeu, duh care îl ajută pe om să nu calce peste orânduile sfinte și peste Dumnezeu, căci omul este mic și are suflet de la Dumnezeu.

Mi-a fost dor de venirea Ta cea de acum două mii de ani și de cea pe care acum o petreci pe pământ cu poporul cel credincios al cuvântului Tău cel ziditor de om. Mi-e dor de Tine pe pământ, Fiule scump al Meu, iar Eu în Tine sunt, și sunt plin de dor, așa cum am fost și acum două mii de ani când Te-am trimis să dai viață oamenilor, tată, că milă Mi-e de ei, și Tu știi că de aceea Te trimit.

Nu sunt deștepți pe pământ oamenii, nu sunt decât cei care Te primesc să petreci cu ei vremea venirii Tale, Fiule scump. Eu, Tatăl, Mă slăvesc în Tine cu Duhul Sfânt Mângâietorul, ca să știe lumea că Eu Te trimit după om, căci omul zidit de Noi la început a schimbat iubirea cu ura și nu Ne-a mai iubit dacă a văzut că a greșit.

O, nu Ne poate iubi omul cel greșit, Fiule scump al Meu! Coborâm îndurerați după om și așteptăm să Ne poată el iubi, dar greșeala lui îi stă împotrivă ca să vină după Noi și să primească în dar facerea lui cea nouă. Durerea din Noi e slavă mare, și nimeni nu-și poate aștepta slava decât de la slava durerii, care îl încununează pe om, și apoi pe Noi în el, iar altfel de slavă și de gust de-al ei duc la moarte pe om.

O, grăiește Tu în ziua aceasta și împarte din mijlocul poporului Tău glas de Duh Sfânt peste poporul adunat lângă el la izvor! Mi-e dor de Tine pe pământ, Fiule scump! Eu sunt în Tine, și Tu în Mine, iar cerul Ne este strâmt când Ne doare după om, când Ne este dor, căci dorul doare în cer, și se alină pe pământ, de unde vine durerea, căci cine Ne poate mângâia, dacă nu cel de la care Ne doare?

O, slavă zilei de praznic al Duhului Sfânt Mângâietorul, Care a venit cu limbi de foc peste ucenicii Fiului Meu Iisus Hristos în a cincizecea zi de după învierea Sa de pe cruce! Prin Duhul Sfânt grăiește Domnul pe pământ. În ziua cea dintâi a săptămânii când a sosit ziua Cincizecimii, un vuiet ca de vijelie care trece a venit din cer fără de veste și le-a împărțit ucenicilor limbi arătate ca de foc, deasupra fiecăruia câte una, și toți s-au umplut de Duhul Sfânt și au vorbit în limbi, precum Duhul le sufla, și aceasta s-a petrecut în a opta duminică de după învierea lui Hristos, Fiul Meu.

O, Duhule Mângâietor din cer și până pe pământ, Tu din Tatăl purcezi și în Fiul Te slăvești. Împarte-Te, dar! Eu, Tatăl, Te trimit, precum pe Fiul Meu Îl trimit. Amin.

— O, slavă Tatălui în Fiul, prin Duhul Sfânt Mângâietorul! Slava Mea cu Tine pe pământ este Duhul Sfânt, o, Tatăl Meu scump! Întorcem timpul cel ceresc și-i întorcem pe oameni spre el, Tată, și Ne este mare acest dor, iar pământul apasă greu pe el. Sunt Mire și mireasă în țara Mea de venire iarăși pe pământ, și Mă doare în ea, căci ea nu are credință, Tată. I-am dat Noi neamului român în dar, i-am dat lui din mijlocul lui un om cu suflet mare ca să stea la cârma acestui neam înaintea popoarelor, și n-a priceput acest neam bunătatea acestui om pentru el, Tată. L-am așezat și l-am păstrat la cârmă prin rugăciunea pentru el a poporului cuvântului Meu, ca să aibă acest neam duhul iubirii peste el, duhul milei și al veghii. Iată, trădătorii iarăși s-au ivit, căci n-a voit neamul român să aplece urechea și să ia lucru sfânt să-l facă pentru binele acestui pământ, în care Eu Îmi am venirea.

O, popor trudit după cum cuvântul Meu îți cere, o, fiule, să stăruim încă și să cerem la Tatăl pază cerească peste acest pământ și neam. Vorbește duhul lumii în fel și chip ca să-și dovedească puterea peste neamul român, dar acest duh are de tată pe diavolul. Hai să grăim către Tatăl și să-I cerem Lui biruință asupra diavolului, care-și hrănește cu minciună supușii. Să cerem Tatălui minune mare, cu care să biruiască El pe cei trădători și apucători de bogății pentru ei pe umerii acestui neam.

O, ai milă, Tată, de pământul și de neamul român! Doboară pe cei trufași și răstoarnă planul și urzeala celor trădători, care dau să strivească de peste tot puterea cea bună a iubitorilor de pământ și de neam! Ajută-i Tu pe cei curați la inimă pentru acest neam, și fără ajutor să fie cei ce caută să apuce doar slavă și bogății! O, nu lăsa puterea cea rea să poată, și fă după mila Ta de Tată minuni de înviere peste fiii acestui neam! Amin.

Grăirea Mea de la izvor să întărească inimile voastre, căci am grăit vouă de durerea Mea pentru neamul român. Toate cele de trebuință trupului și duhului, să nu fie acestea mai mult decât Duhul Sfânt Mângâietorul peste viața ta, omule. O, nu uita pentru ce te-a zidit Dumnezeu! Nu uita să nu faci altceva decât ceea ce a zis Domnul Dumnezeu ce să fii și să faci! Neascultarea de Dumnezeu este de la diavolul neascultării, iar supunerea Mea pentru viața ta a fost de la Dumnezeu zidită în Mine. Tu nu ești mai mare decât Dumnezeu, dar uiți mereu aceasta și îți atragi drepturi mari, de care tu nu mai poți să te lipsești. Ți-am dat toată facerea lumii să-ți slujească și să te bucuri cu ea, și să Mă bucuri tu așa cum Eu te bucur prin tot ce am zidit, căci pentru tine am zidit cerul și pământul! Căci dacă pe om nu-l zideam, nu mai zideam pe cele zidite ca să-l așez pe om apoi în mijlocul lor, iar omul trebuie să asculte numai de Ziditorul său, și nicidecum Ziditorul să asculte de om.

O, Mi-e mare durerea că omul nu se zidește pe potrivea Mea, după ce Eu, Domnul, l-am zidit ca să fie el! Voi, cei ce v-ați adunat cu Mine acum, în zi de praznic sfânt, fiți veghetori împotriva duhului lumii, fiilor! O, să nu fiți pentru nimeni lume și duh de lume, măi fiilor! Să nu vă împărțiți unii altora această neveghe de suflet și de Duhul lui Dumnezeu din voi și dintre voi împotriva duhului lumii!

Iată, e zi de adunare la chemare și la pomenire a celor adormiți, după datina bisericească pomeniți lângă praznicul Duhului Sfânt, și câți din ei nu au acolo durere că n-au știut să se curețe și să se ferească apoi de duhul lumii și de apucăturile lui? O, mulți din ei plâng și-Mi spun: Tu, Doamne, știi ispita acestui duh viclean. Adu-Ți aminte și ne miluiește și pe noi, cei mult înșelați de acest duh, căci oameni slabi am fost! Dar Tu ne-ai pregătit chemare, și auzim noi glasul Tău cel de azi. Slavă milei cu care vii din cer pe pământ pentru cei vii și pentru cei ce așteaptă învierea, o, Doamne, iar cei ce sunt pe pământ, să învețe să fie potrivnici duhului lumii și mult următori apoi cu putere Duhului Sfânt Mângâietorul și mijlocitorul nostru la Tatăl. Amin.

O, mare milă se coboară pe pământ acum, la sfârșit de timp, iar Eu, Domnul, vă îmbrățișez în ea și vă chem lângă ea ca să facem lucrare de izbăvire neamului omenesc, de la începutul lui și până la sfârșitul tainei lui Dumnezeu. Binecuvântată iubirea să vă fie, că vă dă ea putere să veniți spre binecuvântarea Mea de la izvor!

Voi, cei care adesea călătoriți spre masa Mea de praznic de cuvânt aici, la izvor, îndemnați-vă unii pe alții spre Duhul Sfânt Mângâietorul, Care îndeamnă spre cer pe om. Voi întregi tot cuvântul Meu cel de azi și-l voi trimite spre voi, iar azi petrecem pentru Duhul Sfânt, și frumos să pilduim pe cele ce trebuie urmate și pe cele ce trebuie depărtate. Vă dau mângâiere, iar voi să știți s-o primiți, că nu oricum are parte omul de ea, iar voi să știți aceasta.

Am cu Mine veniți la masă de Duh Sfânt pe împărații creștini cu credința, Constantin și Elena, căci pomenirea lor a fost azi așezată odată cu ziua cea azi prăznuită. Le voi da rând cu Mine în cuvânt, după ce vom ridica masa și vom așeza în carte toată plinirea cuvântului cel de azi.

Glas de Duh Sfânt mișcă frunzele și florile, iarba și văzduhul, duhul și sufletul. Fiți binecuvântați! E mare minune în cer bucuria că sunt cu voi adunat, Eu și sfinții Mei, iar voi sunteți cuprinși în această minune, și se scrie în carte tot cuvântul Meu cu voi. Întăriți-vă prin el duhul și sufletul și trupul și ascultarea, fiilor. Pace vouă! Fiți frumoși! Iubiți ca Dumnezeu! Grăiți ca Duhul Sfânt! Cereți, și veți avea! Cereți pe Dumnezeu cu voi! O, nu cereți pentru voi! Cereți pe Dumnezeu în voi, fiilor, și așa veți primi, și așa El vă va primi pe voi ai Lui! Amin.

O, e praznicul Duhului Sfânt la masă cu voi. Dați putere Domnului în voi, fiilor. Îngerii Mei să vă poarte vouă pașii pe calea înapoi, așa le spun Eu lor. Amin, amin, amin.

Duhul sărbătorii de Rusalii plutește în văzduhul grădinii Mele de la voi și vă mângâie pe voi, căci sunteți osteniți, măi fiilor ucenici, dar sunteți vioi, căci voi sunteți fericiți că-Mi slujiți.

Strângem acum așternutul sărbătorii, căci i-am însoțit spre ale lor locuri de viață pe cei ce s-au adunat cu voi și cu Noi, cei din cer, aici, la izvor. Acesta este locul unde îngerii și sfinții petrec cu cei de pe pământ, grăindu-le lor și privind cu dor truda lor cea pentru cer și truda cerului pentru ei, căci cerul trudește nevăzut și slujește mult cu darurile lui toate acoperite în taină deasupra celor lucrate la vedere, căci pe deasupra celor ce se văd lucrând la vedere stă taina lor și sunt învăluite în taină, în duhul care le lucrează pe cele ce se văd.

Nu știu cei care văd și care aud de voi, nu știu aceștia taina Mea cu voi, măi fiilor. Mi-am făcut din voi un popor mititel și lucrează cu voi tainele Mele cerești, căci cele ce se văd acoperă pe deasupra lor taina lor, fiilor. Așa este cu toate cele ce se văd, și sunt două puteri, care acoperă în taina lor lucrarea cea nevăzută a celor ce se văd. Îl vezi pe cineva că face un lucru, dar au fost întâi gândul și sfatul, iar apoi este duhul bucuriei pentru lucrul cel lucrat, dar gândul și sfatul și duhul bucuriei sunt mai întâi duh, și apoi cuvânt și faptă de cuvânt. Așa trebuie să-L înțeleagă omul pe Dumnezeu și faptele lui Dumnezeu cu el, și am spus aceasta ca să vă pot spune Eu acum că duhul sărbătorii de Rusalii a acoperit în taina lui tot ce ochii celor adunați la izvor au văzut, și apoi au înțeles taina cea acoperită de ochii lor. Voi ați luat mai întâi din taina celor ce le-ați lucrat, și le-ați arătat la vedere lucrate apoi, iar cei ce le-au văzut pe cele lucrate de voi în ochii lor, au înțeles apoi taina lor, nașterea la vedere a lor din taina din care ele s-au născut.

O, fiilor lucrători, așa este cu cei născuți din Duhul, măi fiilor! Duh este Dumnezeu, și în duh lucrez Eu cu voi, iar cele la vedere sunt puține, căci pe pământ e necredință și strâmtorare. O, dacă voi n-ați fi născuți din Duhul, ați mai sta și ați mai lua voi din cuvântul Meu, care Mă acoperă pe deasupra ca să pot să grăiesc pe pământ?

Fiilor, fiilor, deschideți Scripturile și citiți cu atenție deslușirea Mea din ele despre cei născuți din Duhul, ca să vă știți și să vă înțelegeți tot mai adânc menirea voastră între pământ și cer, căci v-am născut din Duhul și v-am acoperit în taina Lui, căci Eu așa am stat cât am stat pe pământ în văzul oamenilor. V-a spus vouă Tatăl acum, la masă de cuvânt, v-a spus că Îi este dor de Mine pe pământ, și v-a spus că este strâmt cerul pentru Noi, cei din cer, când Ne doare după om și când Ne este dor, căci dorul doare, și caută pe pământ alinul lui, căci de pe pământ se naște durerea, și tot de pe pământ vindecarea ei.

O, fiilor trudiți, e strâmt cerul pentru Domnul! Cobor cu Tatăl pe pământ după voi. De dor coborâm. Când cuiva îi este dor de cineva, îl strânge locul în care stă, îl strânge, și apoi umblă de dor după cel dorit, măcar cu dorul umblă, dacă nu și cu pasul. E strâmt cerul pentru Domnul când dorește după om pe pământ. Ne poartă Duhul din cer pe pământ, că Ne poartă dorul, măi fiilor. Vă grăiesc cu cuvinte de durere în duhul lor, dar au în ele și bucuria că vi le pot spune, și au în ele fericirea lor. Când cineva scrie o scrisoare unei ființe dragi, pune în ea duhul și durerea și bucuria și fericirea pentru care el scrie scrisoarea aceea, și apoi o trimite și stă în așteptare, iar așteptarea este și ea o hrană, ca și celelalte patru: duhul, durerea, bucuria, și apoi fericirea, care le poartă pe toate. Eu, Domnul, am fost fericit pe cruce, fiilor, căci am purtat pe ea duhul și durerea și bucuria pentru care M-am jertfit, iar acestea toate au fost dorul Meu după om.

O, e strâmt cerul, e strâmtă locuința lui Dumnezeu când dorul după om Îi este mare. Trimit scrisori pe pământ la oameni, și de dor le trimit, iar așteptarea Îmi este hrană și Îmi este nădejde, măi fiilor. Cu așa fel de nădejde vă așez Eu pe voi să-Mi așterneți sărbători cu strângere la izvor, ca să vină cei ce vin și să grăiesc lor și să-Mi pun untdelemn pe rana Mea cea de la dorul Meu cel după om. N-au avut cei adunați, n-au avut bucuria câtă am avut-o Noi, cei din cer, pentru tot ce s-a lucrat și s-a arătat lucrând față în față cu popor adunat la sărbătoarea Duhului Sfânt Mângâietorul. Bucuria care ar fi putut părea fără gust ceresc, a purtat în ea tâlcul cel adânc al fiecărui simbol pe care Duhul v-a învățat să-l așezați la vedere, fiilor. Lucrează Duhul Domnului la voi și Se împarte cu tainele și cu lucrările Lui, iar voi sunteți poporul tainelor Duhului Sfânt și Se sprijină Domnul cu voi cu statul Lui în mijlocul oamenilor, așa cum este scris să lucreze Dumnezeu în zilele acestea prin taina Lui de biserică de Nou Ierusalim coborâtă din cer pe

pământ în duh de nuntă cerească, Mire și mireasă, Mire din cer, și popor mireasă împodobită pentru Mirele ei.

O, poporul Meu mireasă, stai în întâmpinarea darurilor cerești cu tine pe pământ, și să le lucrezi pe ele la vedere pentru cei ce vin să vadă și să înțeleagă că Eu sunt pe pământ cu voi și că voi sunteți născuți din Duhul, măi fiilor, și că nu mai sunteți din lume. Simțămintele voastre să le vegheați mereu, cu Mine să le vegheați, ca nu cumva ceva din cele din lume și din duhul ei să fie amestecate în ele, iar lucrarea simțămintelor voastre se vede bine, se vede și din cer, se vede și de pe pământ, și trebuie vegheate simțămintele voastre, ca să fie ele în Duhul, precum din Duhul sunteți și născuți. Vă voi învăța pe voi o și mai mare lucrare a Duhului de la unii la alții, ca să ne pricepem tot mai desăvârșit să biruim lumea și duhul ei când se încearcă cu fața lor în simțămintele văzute și nevăzute ale celor ce sunt un duh cu Dumnezeu, căci statul Meu cu voi e tot o școală mereu, e tot o învățătură și o lucrare, și așa vom birui pe cele ce trec, și așa vom zidi pe cele ce rămân. Amin.

Mă port acum după cei ce au stat adunați aici, la izvor, cu sărbătoare de Duh Sfânt, și le spun lor că toată grăirea Mea cu voi după ce am strâns masa de serbare, e duh de învățătură și pentru ei grăirea Mea cu voi. Taina nașterii din nou a omului poate fi pătrunsă numai cu ajutorul Duhului Sfânt, Care îl învață pe om, dar sunt mulți pe pământ care se taie în cuvântul Meu ca într-o sabie când ei dau să ia fără de veghetori din el și să facă peste ei lucrare a cuvântului rostit de Mine spre lucrarea lui. Aceștia să învețe mai întâi să se teamă de Dumnezeu, și să nu facă din cuvântul Meu sabie care să-i taie, neștiind ei taina cea ascunsă sub cuvântul cel rostit de Dumnezeu, că mulți din cei ce iau cuvântul Meu revărsat aici se cred apoi prooroci și vindecători și împărțitori de daruri și apostoli mergători din loc în loc, dar ca să se teamă să ia lucrul cel neîmpărțit lor, aceasta nu fac ei. Nu pot Eu să fac ceva din cer prin cei ce se cred a fi ceva după ce aud ei cuvântul Meu cel spus spre lucrarea lui cea tainică, căci proorocii și apostolii scriși în Scripturi cu lucrarea lui Dumnezeu prin ei n-au fost din cei ce au dorit să aibă și să împartă oamenilor daruri cerești, ei dădeau să fugă după ce Eu îi strigam spre tainele și lucrările Duhului, iar Eu, Domnul, îi așezam apoi pe ei sub crucea lucrărilor Mele cu mers sub cruce, și numai de cei cu duhul smerit și cu inima blândă, numai de aceia Mă apropiam când alegeam pentru cer lucrători, și apoi îi curățam de ale lor și îi sfințeam pe ei, căci cele de lucrat pentru Dumnezeu sunt cele sfinte și cele ce sfințesc pe om, precum cuvântul Meu este sfânt și sfințește când găsește unde să se așeze cu priiciune pentru el și să stea la lucrul lui pentru facerea omului nou, om născut din Duhul.

Le mai spun celor ce au fost adunați la sărbătoare, le spun să nu uite de ei, căci dacă uită de ei, uită și de Dumnezeu și uită de toate câte El arată să fie lucrate, iar cel ce își uită de el însuși, acela nu are grijă de ființa lui cea așezată bine în voile lui Dumnezeu.

O, luați aminte la voi după ce învățați de la Mine viața! Viața trebuie vegheată ca să poată ea să se facă iubire pentru Dumnezeu în voi. Toată viața unui om sfânt trebuie să fie ea iubire pentru Dumnezeu. Zadarnic dai să te vadă omul cu cele ieșite și lucrate din tine, căci iubirea pentru Dumnezeu are fața smerită, are taină de înțelepciune, are patrie cerul, unde ea își strânge avutul ei. V-am învățat acum la sărbătoare și v-am spus: fiți frumoși și cereți pe Dumnezeu în voi, și nu cereți pentru voi, căci patria fiilor lui Dumnezeu este cerul, nu este pământul, nu este omul. O, fiți frumoși, fiți cerești pe pământ, fiți pentru cer frumoși! Aceasta este frumusețea celor sfinți și patria lor cea plină de frumusețe din cer, că mulți și-au făcut pe pământ patrie și au văzut apoi că nu este a lor și că numai cerul poate să fie patrie celor ce vor avea patrie. Amin.

Iar acum avem oaspeți cerești la masă de cuvânt pe împărații creștini Constantin și Elena, mama împăratului, iar ei grăiesc așa:

— *Numai cerul le poate fi patrie tuturor celor ce vor să-și facă și să aibă patrie, o, Doamne, o, Mire cu mireasă! Grăim cu Tine înaintea poporului Tău mireasă și ne mărturisim viața, pe cea pământească și pe cea duhovnicească, Doamne. Noi am lucrat pentru noi patrie pe pământ*

și ne-am pus numele peste ea și am biruit puteri și împărății și pământuri și le-am luat sub stăpânire, căci eram împărați, dar aveam în noi un dor tainic și nestăvilit, ca o furtună care răvășește un ținut tainic și se aude apoi de el, și s-a aprins în noi dorul cel mare pentru mărturisirea Ta și am trecut de la moarte la viață, de la pământ la cer, de la cele pământești la cele cerești și am dat să-Ți facem loc pe pământ pentru lucrarea adevărului Tău, Doamne, căci cei îngâmfați dădeau să Te defaime atunci, și am căutat noi cumva, cu puterea ce-o aveam ca împărați, și am rupt piedica celor ce credeau în Tine, Unul Dumnezeu, și am dat loc legilor și ade-vărurilor Tale prin cei sfinți pe pământ atunci, strângându-i și dându-le împuternicire împărătească pentru ca să limpezească ei calea creștinească pentru oameni pe pământ.

O, am stat înfiorați în sala de serbare de Duh Sfânt cu poporul cel adunat în jurul ucenicilor Tăi cei de acum. Ca niște fii de împărați Ți-au slujit și Ți-au pregătit așternut ca să vii din cer cu ai Tăi și ca să se adune de pe pământ popor la izvorul Tău de cuvânt, Doamne. Patria Ta este cerul, și ne-ai dat și nouă loc în ea apoi, după ce noi am dat loc larg împărăției Tale pe pământ pentru cei sfinți ai ei și pentru cei ce se nasc apoi pentru ea prin duhul sfinților Tăi mărturisitori, și care prin mărturisirea lor Îl vestesc pe Dumnezeu, născând fii pentru cer. Toate cele pe pământ zidite rămân pe pământ și cad, și acestea mărturisesc omul, dar cele cerește zidite merg în cer și sunt și mărturisesc ele pe Dumnezeu, iar nouă, deși am fost împărați pe pământ, nu ne-a rămas ca patrie zidită, decât cerul și cele de noi economisite în cer, unde molia și rugina nu se cunosc a fi.

O, mare este taina Ta cu poporul Tău ucenic azi, Doamne! Privim înfiorați frumusețea cerească, pe care o ții în taină, frumusețea locurilor Tale de azi cu poporul cuvântului Tău, Doamne, căci cele din cer și cele de pe pământ se încununează aici unele pe altele și sunt aco-perite sub nor de taină, și iată, cei din cer pășesc cu sfială cerească aici și privesc înfiorați lucrarea Ta, căci ai aici taina celei de-a doua venituri a Ta pe pământ, Doamne. Ai venit și ai așezat la loc biserica Ta. Mire și mireasă stai Tu aici cu poporul Tău mireasă. Nu avem în cer bucuria pe care o avem când venim cu Tine aici, la izvorul venirii Tale pe pământ cu sfinții Tăi, Doamne. E strâmt cerul pentru Tine când ai atâta dor să vii și să fii pe pământ, căci Tu ai scris „cer nou și pământ nou”, nu numai cer ai scris, iar facerea Ta este cerul și pământul, unul altuia slujind, așa cum și la început ai lucrat pentru om. Slavă venirii Tale cu sfinții pe pământ, și voim să-Ți fim de folos pentru așezarea la locul ei și pe temelia ei cea nouă și înnoită prin cuvânt a împărăției Tale celei de sus pe pământ, o, Doamne Împărat. Amin.

— Mă bucur cu voi, o, sfinți ai Mei iubiți, când vin cu voi în mijlocul poporului Meu ucenic, și Mă bucur de bucuria voastră ca Unul Care pot să vă arăt împărăția Mea pe care o zidesc pe pământ ca să rămână ea cu moșteni în ea, căci Eu altfel zidesc, ca Dumnezeu zidesc, și aduc din cer împărăția Mea cu omul și așa zidesc la ea. Amin.

Te las spre odihnă cu duhul și cu trupul, poporul Meu ucenic. Am petrecut zi de nuntă, fiilor. La nunta de pe pământ se cântă, se joacă, se bea și se mănâncă, dar la nunta Mea cu voi sunt altfel acestea și iau unele din altele; cele din cer iau de pe masă de la voi, iar cele de la voi iau din cer, și masa este cerească acolo unde cerul se amestecă în toate cu mireasma lui, cu gustul lui.

Vă îmbrac acum în duhul puterilor sfinte ca să rămâneți așa pentru toată truda voastră câtă o puneți mereu în toate câte se fac ca să fie aici cu voi, fiilor. O, M-a durut că ați fost apăsați de vreme cu ploaie multă, dar v-am dat cald și dulce și răcoare și soare la sărbătoare, căci ați cerut plângând unii din voi, și pentru slava sărbătorii ați cerut. Am de pus învățătură peste voi, fiilor. Am de lucrat peste mulți facere din cer tot mai multă, ca să fie din cer cei ce vor cu Mine și cu voi, căci de pe pământ este altfel omul, iar Eu voiesc să vă fie vouă ușor cu omul, și nu greu, măi fiilor, iar omul se lasă greu spre făcut.

Legătura dintre Mine și poporul Meu sunteți voi, copii așezați la veghe pentru Mine și pentru poporul Meu! Să învețe bine aceasta toți cei care vor să învețe, căci nu Eu să iau de la om

și să fac, ci omul trebuie să ia de la Mine și să facă de la Mine, și nu de la el, căci între Mine și Tatăl așa este, iar altfel dac-ar fi, toate s-ar clătina și ar cădea. Nimic de pe pământ, ci numai din cer să ia de lucru cei ce dau să lucreze, căci Domnul stă deasupra a toate și este Împăratul Cel mare. Amin.

V-am învățat, fiilor, și vă voi mai învăța mult, căci vine sărbătoarea sfinților și sărbătoarea trâmbiței Mele Verginica în sărbătoarea lor. În duminica întâia după Rusalii stă așezată sărbătoarea sfinților și a zilei lor de serbare, și Eu vin la voi cu ei și ne vom împărți unii altora și vom lua, iar până atunci Eu, Domnul, vă spun vouă: Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

21 mai/3 iunie 2012